

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۲/۰۲/۲۰



یونس نگاه

جمهوریت و حرکت



تعدادی از دوستان این عکس طالبان را تمجید کرده نوشتند که رهبران طالبان خاکی اند و کش و پوفش بلد نیستند. این خوش بینی شاید ریشه در روحیه دهاتی ما دارد، ورنه این تصویر در عصر ما بسیار نا امید کننده است. آدم حتی در هنگام سختی و غم ایستاده و در حال حرکت زیبا معلوم می شود. آنانی که رهبری را به دست دارند اگر در دیدار از محل حادثه تصاویر ماکیان گونه و بی اراده از خود مخابره کنند، سیاست نمی دانند و رهبر نیستند. وقتی فاجعه یا اتفاق بدی در جریان است و ثانیه ها شمار می شود، رهبران باید تندتر راه بروند، بیشتر بیایستند و چهره مصمم و باراراده از خود تصویر کنند تا دیگران نیز انگیزه گرفته بیشتر بنیند، دست به دست هم داده تلاش های شان را سرعت بخشند. طالبان نیروی رهبری شده است. برنامه های شان را حوادث و دست های پیدا و پنهان خارجی و داخلی تنظیم می کنند، و بهترین های شان چشم به آسمان و اراده برتر دارند. از یزرو، نشستن و دعا کردن برای آنان بهترین حالت جسمی به نظر می رسد. آنان خود را انسان های منفعل به نمایش می گذارند و مردم افغانستان نیز متأسفانه، از انجایی که تقدیرگرایی و انفعال در ذهن شان جا داده شده است، نشستن و خاک مالی را نشانه ایمان و تسلیم می دانند و تصور می کنند هر که تسلیم باشد به دیگران کمتر ضرر می رساند و به خداوند نزدیکتر است. اما در عمل آدم های تسلیم شده لزوماً کم ضرر نیستند، بلکه بیشتر ابزار قرار می گیرند، کمتر توان برنامه ریزی و مدیریت دارند، و شایسته رهبری نمی باشند. آدم های تسلیم شده شاید تصور کنند که اراده آسمانی آنان را از حجره به ارگ می برد، از ارگ به کوه و دوباره از کوه به وزارت می کشاند. اما چنین نیست. استخبارات و مدیران پشت پرده آنان را ارزان ترین و کم خطرترین ابزار بازی می یابند و این جا یا آن جا می نشانندشان.

جمهوریت آدم ها را به حرکت می خواند. در جامعه جمهوری رهبران کمتر در حال نشسته و تسلیم شده دیده می شوند. آنان اگر در برابر حوادث ضعیف هم باشند، از تپیدن و ایستادن باز نمی مانند. جمهوریت انسان را صاحب اراده ترسیم می کند. در جمهوریت تماشاچی نیز منفعل نیست. اگر متوجه شده باشید، در گردهمایی های جمهوری مردم می رقصند، کف می زنند، شعار می دهند و ابراز نظر می کنند. حتی اگر غم داشته باشند، سر به زانو نمی گذارند، بلکه دست به بازوان یکدیگر گذاشته ترانه می خوانند. در تجمعات جمهوری مردم - رهبر و مخالف-

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو لمخکی په خیر و لولی

صاحب سخن و نظراند. این‌گونه ساکت و خاموش نمی‌نشینند، بلکه دست تکان می‌دهند، برنامه می‌ریزند، ابتکار به‌دست می‌گیرند، رقابت می‌کنند، دشنام می‌دهند و آفرین می‌گویند.

اگر این اتفاق در نظام جمهوری می‌افتاد، چنین صحنه ساکت و تسلیم‌شده را هرگز نمی‌دیدید.

جمهوریت ایستگاه نیست، مسیر است. امارت اما ایستگاه است. امارت خود را برترین، یگانه و پایان ترسیم می‌کند. جمهوریت امکان بی‌پایان برای رفتن و بهتر شدن است. جمهوریت شاید از جایی دردناک‌تر و پرهزینه‌تر از امارت آغاز شود، برای مدتی رنج‌های بسیار نیز خلق کند، اما درجه امکان را به‌روی مردم می‌گشاید و ظرفیت‌های ملت را برای تغییر بیدار می‌سازد.

شما با نشستن به‌جایی نمی‌رسید. دست از تلاش برای ساختن جمهوری دمکراتیک بر ندارید.